

913 Přísný soudce

transpozice 4

1. Přís - ný soud - ce všech hří - šní - ků, Ot - ce věr - ných slu - žeb - ní - ků,

z ne - be na nás po - hlí - žíš, co nás tís - ní, dob - ře víš.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy,

chléb náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.

2. Toho světa všechno zboží,
jen z tvé milosti se množí,
ty jsi Otec žijících,
vesmír celý v rukou tvých.
Bože, vyslyš naše hlasy,
úrodné nám sešli časy,
chléb náš vezdejší nám dej,
v každé práci pomáhej.

3. Lidé zrno zasévají,
života mu nedodají,
všechno živé stvoření
je nad lidské vědění.
Bože, vyslyš naše hlasy,
úrodné nám sešli časy,
chléb náš vezdejší nám dej,
v každé práci pomáhej.

4. Ty, jenž hory sluncem zlatíš,
i květ polní krásou šatíš,
ty jsi pravá příčina,
z které život počíná.
Bože, vyslyš naše hlasy,
úrodné nám sešli časy,
chléb náš vezdejší nám dej,
v každé práci pomáhej.

5. Žehnej poli, žehnej sadu,
louce, lesu, vinohradu,
aby, sycen z darů tvých,
k tobě tvůj lid mysl zdvih.
Bože, vyslyš naše hlasy,
úrodné nám sešli časy,
chléb náš vezdejší nám dej,
v každé práci pomáhej.

6. Nakonec tě, dobrý Pane,
o tvůj velký dar žádáme,
ať žijem z tvé milosti
v lásce, míru, svornosti.
Bože, vyslyš naše hlasy,
úrodné nám sešli časy,
chléb náš vezdejší nám dej,
v každé práci pomáhej.

2. To - ho svě - ta všec - ko zbo - ží, jen z tvé mi - los - ti se mno - ží,

ty jsi O - tec ži - jí - cích, ves - mír ce - lý v ru - kou tvých.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy,

chléb náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.

3. Li - dé zr - no za - sé - va - jí, ži - vo - ta mu ne - do - da - jí,

všech - no ži - vé stvo - ře - ní je nad lid - ské vě - dě - ní.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy,

chléb náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.

4. Ty, jenž ho - ry slun - cem zla - tíš, i květ pol - ní krá - sou ša - tíš,

ty jsi pra - vá pří - či - na, z kte - ré ži - vot po - čí - ná.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy,

chléb náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.

5. Žeh - nej po - li, žeh - nej sa - du, lou - ce, le - su, vi - no - hra - du,

a - by, sy - cen z da - rů tvých, k to - bě tvůj lid mysl zdvih. Bo -

že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy, chléb

náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.

6. Na - ko - nec tě, dob - rý Pa - ne, o tvůj vel - ký dar žá - dá - me,

ať ži - jem z tvé mi - los - ti v lás - ce, mí - ru, svor - nos - ti.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - rod - né nám se - šli ča - sy,

chléb náš vez - dej - ší nám dej, v kaž - dé prá - ci po - má - hej.